

Tereza Heřmanová
Stojím tu už celá staletí...

Stojím tu už celá staletí a hledím.
Stojím tu už celá staletí a stále se divím.
Čím to je, že lidská sobeckost stále sílí?
Místo lásky řeší majetek a obydlí.

Nevím.

Jak společnost vyvine se za další století,
až bohatí budou napadat bohatší...
Přijde den, kdy si to uvědomí?
Pochybuji.

A tak tu hledím, pozoruji.
Skromné lidi více a více obdivuji.
Pouze stojím a přihlížím,
vkládám důvěru k našim nejmenším.

Chce se mi plakat.
Z toho, jak čas rychle běží.
Z toho, že na dobro už málokdo věří.
Celý život – honba za slávou a mocí,
„nemocným“ lidem není pomoci.

Jednou si to uvědomí.
Až budou staří.
Až budou slabí.
Až budou sami – na smrtelné posteli.
Ale to je pozdě.